

SODBA VRHOVNEGA SODIŠČA

Odpravljeno lokacijsko dovoljenje za letališče na Barju

Prejšnji izvršni svet je ob seznanitvi, da je Republiški komite za urejanje prostora in varstvo okolja izdal lokacijsko dovoljenje za gradnjo športnega letališča na Barju, in da sta KS Barje ter Ljubljanski regionalni zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine sprožila upravni spor na republiškem Vrhovnem sodišču, ugotovil, da v dolgoročnem planu Ljubljana 2000 niso sprejete krajinske zasnove Barja. Pred opredelitvijo za gradnjo letališča pa je potrebno zaščititi območje Barja kot spomenik in rezervat ter sprejeti strokovne osnove za izdelavo odloka o Barju kot krajinskem parku. Prav tako je menil, da zaradi slabega stanja Ižanske ceste ta ne omogoča povečanega prometa in zaradi tega razloga niso mogoči kakršnikoli večji gradbeni posegi v prostor na tem območju. To mnenje nosi datum 7. marec 1990.

Kot je že omenjeno, je bil pred Vrhovnim sodiščem Slovenije sprožen upravni spor. Tožnika sta v tožbi navedla, da izpodbijana odločba – to je, izdano lokacijsko

če bi bila z izgradnjo letališča oškodovana naša naravna dediščina. Dano pa je bilo tudi opozorilo, da so v pripravi spremembe Ljubljane 2000, ki bodo Ljubljansko barje predvidele kot krajinski park. To pa pomeni, da je le-to potrebno prej sprejeti in šele nato izvajati. Tega pa tožena stranka Republiški komite za urejanje prostora in varstvo okolja ni upošteval, čeprav gre pri izdaji lokacijskega dovoljenja tudi za izvajanje družbenega plana. KS Barje in zavod sta zato menila, da ni mogoče izdati zakonitega lokacijskega dovoljenja na podlagi lokacijske dokumentacije, ki je bila izdelana pred 4 do 6 leti. Zato sta predlagala, da se izdano dovoljenje odpravi. Republiški komite pa je pri svoji odločitvi vztrajal.

Pred časom pa je o tem razpravljalo tudi Vrhovno sodišče. Odločilo je, da se tožbi ugodi, ker v upravnem postopku niso dovolj upoštevana pravila postopka, kar bi lahko vplivalo na rešitve zadeve, pa tudi dejanske okoliščine v bistvenih točkah niso popolno ugotovljene, tako da ni jasno ali obstoji pravna podlaga za izdajo lokacijske

Kakšno bi bilo športno letališče?

Lokacijsko dovoljenje je veljalo za gradnjo travnate vzletne pristajalne steze dolžine 900 m, širine 30 m, za hangar dimenzije 66,30 m x 20,50 m in višine 6 m, upravne zgradbe 25 x 10 m in širine 5 m, dovodne ceste širine 7 m, asfaltirane parkirne ploščadi za letala, travnate ploščadi za pokrivanje letal ter za gradnjo pripadajoče komunalne opreme in za

rekonstrukcijo dostopnih cest. Omenjenemu dovoljenju so bila podana soglasja Republiškega sanitarnega inšpektorata za požarno varnost, Zveznega komiteja za promet in zveze Beograd in Vojne pošte Ljubljana ter smernic Zveze vodnih skupnosti Slovenije, DO Vodovod – kanalizacija, KS Ig, Ljubljanskega regionalnega zavoda ter dodani pogoji.

dovoljenje prejudicira odločitev delovnih ljudi in občanov v družbenopolitičnih skupnostih in samoupravnih organizacijah, kar je v nasprotju u njihovimi pravicami, da sami odločajo o spremembah in dopolnitvah dolgoročnega plana mesta in občin Ljubljane. Oškodovan pa je lahko tudi širši občinski interes in družbeno premoženje,

odločbe in zatorej sodišče ne more rešiti spora. S tem, da je sodišče ugodilo tožbi, pa je tudi odpravljeno izpodbijano odločbo, torej izdanega lokacijskega dovoljenja ni več. Se to. Vse upravne postopke vključno z lokacijskim dovoljenjem je vodil republiški komite oziroma sekretariat za urejanje prostora in varstvo okolja.

Natečaj za bodoči bulevar

Julija meseca je občinski izvršni svet sprejel sklep, da je za celotno območje VS 2/2 Trnovo in ne le za del potrebno razpisati natečaj za urbanistično-arhitektonsko ureditev. Gre za območje bodočega južnega bulevarja od Aškerčeve ceste do južne obvoznice. V to natečajno gradivo pa je potrebno vnesti že znane elemente urejanja te mestne ceste in njenega oborja, ki jih morajo natečajniki upoštevati. Predvsem pa naj se ne mešajo še nesprejete določitve, ki izhajajo iz idejnih rešitev mestne železnice. Vsekakor pa naj se upošteva tudi možnost izgradnje parkirnih garaž pod delom trase bodočega bulevarja pa tudi preveritev lokacije Muzeja ljudske revolucije Slovenije.

Ta sklep je izvršni svet sprejel ob obravnavi predloga ljubljanske univerze, da se na tem območju zgradi kolegij raziskovalcev, torej objekt, ki ga tako univerza kot Ljubljana še kako potre-

bujeta. Univerza kot investitor pa bi morala za del, ki bo financiran iz republiških sredstev pridobiti mnenje republiškega izvršnega sveta za celotno obdobje gradnje. Takšno mnenje naj bi pokazalo, kakšna je verjetnost, da bo v planske dokumente naslednjega srednjeročnega obdobja vključena tudi ta investicija.

Komisija za prostorski razvoj Univerze pa je proti takšnemu sklepu protestirala in zahtevala, da se v gradivu za natečaj upošteva izgradnja Univerzitetnega kolegija raziskovalcev kot dano dejstvo.

O tem je razpravljalo tudi občinski izvršni svet in menil, da v celoti ne more sprejeti takšnega predloga. Lahko pa opozori pripravljalca gradiva za izvedbo anketnega natečaja, da je ena od predvidenih izrab prostora tudi Univerzitetni kolegij raziskovalcev vendar pa ne kot obvezno dejstvo na takem prostoru, kjer je bilo to predvideno.

Barjani o Ižanki

Skupščini je bilo posredovano mnenje KS in krajanov Barja za ureditev in rekonstrukcijo Ižanske ceste. O tem je njihov svet KS razpravljaval v mesecu oktobru. Osnovne ugotovitve so: cesta vodi skozi gosto poseljeno naselje in kasneje na polje, kar pomeni, da je v letnem času polna traktorjev, po cesti vozi mestni avtbus, vsi priklučki od hiš so speljani direktno na cesto, na cesti je vsak dan več šolarjev, pešcev, kolesarjev...

Zato zahtevajo, da se takoj pristopi k rekonstrukciji Ižanke, saj cesta skoraj sleherni dan zah-

teva svoj prometni davek, bile pa so tudi že žrtve in ranjeni, k semaforizaciji Ižanke in Jurčkove ter Peruzijevje in Črnovaške, k omejitvi hitrosti...

Na kratek rok pa predlagajo preusmeritev tovrstnega prometa na avtocesto ter na Peruzijevje, odstranitev dreves ob cesti v predelu od Iškega mostu do bivše barjanske šole, ureditev javne razsvetljave ter zarisanje sredinske črte na vozišču, kar bi v meglenem zimskem času omogočilo varnejši promet.

Moratorij Ljubljanskega barja in Ljubljana 2000

»Moratorij Ljubljanskega barja je za občino Vič, Ljubljano in republiko dvorezen meč razvoja. Odloča naj stroka v strpnem posluhu vseh.«

Samo 10 let nas še loči od v vseh oblikah zamišljene Ljubljane leta 2000.

Sledil sem velikemu številu objavljenih misli, in od nas zavisi kaj, kdaj, kako in koliko bomo naše mesto prekrojili do leta 2000.

Povsem namenoma sem zrisal situacijo Ljubljanske kotline v črno-beli tehniki, da tako čim bolj izstopijo vodoravne površine, ki so označene belo, in dvignjene, pretežno gozdne površine, ki so označene črno.

Pogled na situacijo nam jasno kaže, da obdaja strogi mestni center med gradom in Tivolijem na severni strani obširno Ljubljansko polje oz. Po-

savje ter na jugu še obširnejše območje Ljubljanskega barja.

Severna ravnina meri okoli 90 km², južna ravnina pa cca 200 km².

Situacija kaže, kako je Ljubljanska kotlina obdana od vseh strani s strnjanim vencem gričevja. Ljubljanska vrata, segajo od Toškega čela na zapadu do Molnika na vzhodu. Samo v središča

mesta, imamo 1 km ravnice ter nekaj malega za Rožnikom in Gradom.

Tako imamo na severu pretežno dobro-nosilna gramozna tla, s prvostavno rodno površinsko zemljo, na jugu pa slabo nosilna tla z zelo slabo rodovitnostjo.

Posamezni napovedovalci o stanju Ljubljane leta 2000 so priznali, da smo na severni polovici porabili zelo veliko, zelo dobre rodne površine tako, da smo z mestno pozidavo prišli že do same Save, in izrabili čez okoli 40% zelene površine.

Popolnoma drugačna slika je na jugu mesta, kjer smo šele v zadnjih letih dojeli, da je Ljubljansko barje, ki leži neposredno ob mestu, kljub slabi nosilnosti in možnosti poplav za mesto neprecenljive razvojne važnosti, ki je trenutno sploh še nismo dokončno ovrednotili in sedaj celo z moratorijem zaščitili.

Šele najnovejši nasilni in legalni posegi na obrobje Ljubljanskega barja s stanovanjsko gradnjo in industrijo dokazujejo, da je tudi to zemljišče koristno.

Zeleni plan prav gotovo ne pogojuje, da bi še nadalje posegali v zelene površine severnega območja mesta.

Zato moramo zelene oaze ob severu v celotni površini ohraniti za organizirano kmetijsko obdelavo.

Tudi na Ljubljanskem barju moramo zelo preudarno odrediti, katere in kolikšne površine bomo namenili za stanovanja, industrijo, kmetijstvo, rekreacijo, gozdarstvo, skladišče itd.

Tudi tukaj moramo ohraniti najbolj rodne površine za zeleni plan, in to ne glede na želje različnih interesov.

Sedaj, ko smo zgradili južno avtocesto preko Barja, sem prpričan, da bomo sposobni to zemljo spremeniti v enega najlepših pokrajinskih predelov Slovenije.

Mi moramo sedanjo barjansko površino zavarovati tako pred poplavo kakor tudi pred sušo. Temu primerno moramo rešiti vprašanje Ljubljanske in vseh njenih prekopov in pritokov. Ne pozabimo, da leži ob mestu vsaj 100 km² zemlje, ki je zelo slabo izkoriščena oziroma, ki se zadnja leta zaradi skoraj že trajnega zavodnjavanja vedno bolj slabša.

Ob trajni razpravi in sedaj znova ob »Ilovici«, kjer naj v bodoče sploh še gradimo stanovanjske objekte, zagovarjam tiste, ki predlagajo, da naj bi pozidali prvenstveno okoli 50–100 m širok pas obrobne gričevja celotne Ljubljanske kotline. Tako bi gospodarno izrabljali te slabše gozdne površine, istočasno pa zaščitili zelene površine na severu in jugu Ljubljane.

Ko nam javnost in zaščitniki narave očitajo, da smo spravili v betonske škatle in stolpnisko satovje, človeka in del industrijske gradnje potem smo mi dolžni, da se upremo nadaljnji gradnji naselij, kakor smo jih zgradili v Štepanji vasi, Fužinah in sedaj še za Bežigradom, v Šiški, v Stožicah, Jaršah itd., ter sedaj našega človeka vrnemo v naravno okolje.

Ob obravnavanju problematike naše zemlje, to je ravnih površin v severnem in južnem predelu našega mesta, se moramo dosledno obnašati kakor je to dolžnost nove družbe, ki je sedaj poklicana, zadolžena ter tudi odgovorna, da se naravna bogastva, ki jih ima rodna zemlja, ohranja za nas in za naše potomce nedotaknjena.

